

Сумский национальный аграрный университет
Национальный технический университет (ХПИ)
Политехника Свентокржинская в Кельцах (Польша)
ООО «ТРИЗ»

Научно-исследовательский институт системных исследований
Харьковский национальный технический университет сельского
хозяйства им. Петра Василенко
Украинская технологическая академия

СВІДОТСТВО

Видано Медвідь В. 70.

який(а) прийняв(ла) активну участь в роботі та виступив(ла) з доповіддю на 20^{ти} міжнародній науковій конференції «Технології XXI сторіччя», що відбулася в м. Южне, Одеської обл. 15-19 вересня 2014 р.

Сумский национальный аграрный университет
Национальный технический университет (ХПИ)
Политехника Свентокржинская в Кельцах (Польша)
ООО «ТРИЗ»

Научно-исследовательский институт системных исследований
Харьковский национальный технический университет
сельского хозяйства им. Петра Василенко,
Украинская технологическая академия

ТЕХНОЛОГИИ XXI ВЕКА

Сборник тезисов по материалам 20^й международной
научной конференции
(15-19 сентября 2014 г.)

Часть 2

Секции: «Актуальные проблемы современной экономики и экологии», «Прогрессивные технологии преподавания»

Южное – 2014

сільськогосподарської продукції, займає більше половини усіх посівних площ сільськогосподарських культур, забезпечує значну частину доходів сільськогосподарських підприємств. Зажаючи на це існує необхідність глибокого аналізу економічної ефективності виробництва зерна й обґрунтування системи організаційно-економічних заходів підвищення його доходності.

Одним із показників, які характеризують економічну ефективність виробництва зерна є урожайність, тому розпочнемо аналіз зміни рівня посівних площ, урожайності і валових зборів зернових культур у ПСП «Комішанське» Охтирського району Сумської області.

Таблиця 1 – Динаміка рівня урожайності зернових

Назва культури	2008р	2009р	2010р	2011р	2012р	В середньому за 5р.	Відхилення 2012р. від 2008р.
Пшениця	14,3	41,2	30,5	27,9	24,5	27,68	38,8
Жито	20,3	15,5	18,3	25,7	26,4	21,24	46,7
Кукурудза на зерно	28,1	68,1	94,4	62,0	28,2	56,16	56,3
Грецька	11,7	16,3	7,7	15,8	5,1	11,32	16,8
Ячмінь	26,5	36,3	26,6	18,6	14,0	24,4	40,5
Просо	23,6	15,5	13,8	—	5,1	14,5	28,7

Урожайність – складний показник, що формується під впливом багатьох факторів. У результаті проведених розрахунків було встановлено наступне. Аналізуючи зміни рівня урожайності зернових за п'ять років слід відмітити такі основні тенденції. Так, зокрема по усім зерновим, крім ячменя, якщо порівнювати дані 2012р. з 2008р. маємо підвищення рівня урожайності тільки по пшениці. Проте беручи до уваги динаміку даних 2008-2012рр. слід констатувати явну тенденцію до зниження рівня урожайності з кожним наступним роком. Слід відмітити: різке зниження урожайності кукурудзи на зерно у 2012р. у порівнянні з 2011р. грецька та просо. Для корінної зміни виявлено негативної тенденції на підприємстві необхідно більше уваги приділяти якості посівного матеріалу, намагатися усувати втрати урожаю при збиранні, дотримуватися норм внесення добрив, так як були виявлені наступні фактори, які вплинули на значне зниження урожайності у 2012р. у порівнянні з 2008р. Зокрема по пшениці, це сталося за рахунок недотримання норм внесення добрив.

Для підвищення урожайності даному підприємству необхідно, вносити потрібну кількість добрив, у тому числі й органічних, дотримувати агротехнічних вимог вирощування, вести селекційну роботу, розвивати науку.

Іншими факторами, які впливають на ефективність виробництва зерна є: природні умови, ціни і цінотворення на зерно і ресурси; технології і їх використання; інвестиції і інвестиційний механізм.

Мельник В.Ю., к.е.н., доцент, Сумський національний аграрний університет

ОБґРУНТУВАННЯ СИСТЕМИ ПОКАЗНИКІВ ПРИ ПЛАНУВАННІ ЕКОНОМІЧНОГО РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ

Розвиток окремих територій по своїй економічній природі істотним чином відрізняється від розвитку будь-якого господарюючого суб'єкта. Якщо в останнього відтворювальний цикл може бути звужений в часі до відносно короткого періоду, то для розвитку регіонів характерною є його значна тривалість. Дана умова викликана до дії наявності великої інерційності протікання економічних процесів в часі і просторі. В зв'язку з чим результати економічного регулювання регіонального розвитку можуть виявлятися не так швидко. Більш того, дуже часто ці результати виявляються опосередковано. Тому актуальним уявляється питання про їх облік.

З урахуванням того, що поточні і приватні зміни в регіональному розвитку відрізняються

від суттєвих змін, які можуть спостерігатися лише після завершення повного відтворювального циклу, відповідні регіональні елементи продуктивних сил повинні безперервно відстежуватися. Особливо в зв'язку з тим, що окремі елементи продуктивних сил знаходяться в постійному русі. Наприклад, населення, яке під впливом різних природних, економічних, соціальних і екологічних причин мігрує з однієї території на іншу, або вартість основних засобів, зміна практично щорічно за допомогою її оновлення і переробки.

Економічне регулювання регіонального розвитку, пов'язане із змінами параметрів, що стосуються території, економічної системи і економічного простору, накладає свої особливості на облік не лише цих параметрів, але і відповідних результатів використання чинників виробництва. Ці особливості мають бути безпосереднім чином відбиті як в переліку основних показників, так і в способах відтворення отриманих результатів. Причому основою такого обліку результатів повинна виступати відповідна модель регіону.

Показник – конкретне значення кількісних або якісних параметрів явища чи процесу, що відтворюється в умовах конкретного місяця протягом визначеного часу. Стосовно до стратегічного планування регіонального економічного розвитку, під показником слід розуміти міру (кількісну або якісну) планового завдання, що додає його кількісну або якісну визначеність.

Існує значна кількість показників, які використовуються для планування економічного регіонального розвитку. Всі планові показники за своїм призначенням, вісьмом і формою поділяються на кількісні та якісні, натуральні та вартісні, кількісні і якісні, об'ємні та стійкі, абсолютні і відносні, утвердлюючі і ін.

На рис. 1 зазначені основні види показників, які використовуються в плануванні економічного регіонального розвитку.

За типом використання показників вимірників показники планування регіонального економічного розвитку діляться на натуральні, вартісні.

Натуральні – дозволяють планувати матеріально-речові пропорції, споживчі властивості, параметри технологічних процесів і ін.

Вартісні показники виражають сукупні результати відтворювального процесу в грошовому численні: виробництво вазового внутрішнього продукту. Саме вартісні показники забезпечують взаємну потовженість всіх розділів прогнозу, планів, програм, дозволяють визначити масштаби і структуру національної економіки, її окремих галузей і регіонів, встановити найважливіші загальноекономічні, міжгалузеві, галузеві і територіальні пропорції.

Кількісні показники характеризують безпосередньо кількісні результати виробництва або розвитку галузей соціальної інфраструктури.

Об'ємні показники відображають процеси виробництва: об'єм виробленої продукції, капітальних робіт і так далі. Стійкі – розвиток соціальної інфраструктури, наприклад, мережі дошкільних установ, навчальних закладів, лікарень, аптек і так далі.

Якісні показники характеризують якісну сторону економічного явища, процесу, ефективність виробництва, якість роботи або користь продукції.

Залежно від методів розрахунку планові показники економічного розвитку регіону можуть бути: абсолютними та відносними.

Абсолютні показники необхідні для планування і аналізу напрямів діяльності економічного об'єкту, аналізу чинників, що впливають на досягнутий рівень обсягу виробництва, прибутку суб'єктів, продуктивності і ін. Відносні показники використовуються для порівняльної оцінки стану явища, що вивчається, вивчення його структури, міри розвитку і поділяються на відносні величини: плану, реальні плани, динаміки, структури, порівняння, інтенсивності і ін.

Утвердлюючі показники носять обов'язковий характер і є адресними. Це показники державного бюджету (місцевого), державне замовлення, ціни на соціально значиму продукцію і так далі. При переході до ринкових стосунків коло затверджуваних показників обмежене.

Кінцеві — характеризують результати діяльності суб'єктів господарювання на макрорівні; - характеризують продукцію, послуги; та *проміжні* - характеризують продукцію, послуги, необхідні для створення кінцевого продукту

Напівфабрикати — характеризують виробництво, обмін, розподіл і споживання в матеріально-речовій формі, і *варіанти* — виражають сукупні результати суспільно-го виробництва — ВРП, ВДВ.

Класифікація — характеризують прями, безпосередні результати виробництва (можуть бути об'єктами та суб'єктами); *якості* — характеризують користність продукції, умови розвитку суспільного виробництва, ступінь його ефективності

Об'єкти — визначають розміри виробництва, ефективність праці, результативність, та *суб'єкти* — виражають завдання по розвитку різних елементів виробничої і соціальної інфраструктури

Абсолютні — визначають кількість характеристик вимірювального процесу; *відносні* - характеризують ці явища на основі визначеної бази, тобто в порівнянні з іншими

Універсальні — обов'язкові для виконання, можуть мати адресний характер; *розрахункові* — об'єднані в обов'язкові для виконання; інформаційно-довідкові — (аналітичні показники)

Рис. 1. Основні види показників, які застосовуються в плануванні економічного регіонального розвитку

Таким чином, система показників залежить від складності цілей і завдань, які вирішуються при розробці плану економічного розвитку регіону. Проблема адекватності показників особливостям окремих етапів реформування господарської системи регіону є однією з найскладніших методологічних проблем.

ЛІТЕРАТУРА.

1. Смагин Б.И., Неумин С.К. Сушность и методика определения показателей освоённости региона //Вопросы статистики. – 2005. – № 12. – С. 19-23.
2. Гафуров И.Р. Оценка экономического потенциала территории и эффективности мероприятий территориального стратегического программирования //ИР Гафуров //Регнолология. – 2005. – № 1. – С. 121-136.

УДК 658+334.7

Бричко А.М., асистент, Н.І. Сиромченко к.е.н., доцент, СНАУ

ОСНОВИ АДАПТАЦІЇ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ ДО УМОВ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Процес глобалізації економічної системи розгортається в певних формах, що властиві тільки їй та дедалі чіткіше виявляється у збільшенні обсягів та диверсифікації структури зовнішньоекономічної діяльності, у міжнародних інвестиціях, у міграціях робочої сили, у зрос-

танні використання технологій, інновацій та інше. В умовах глобалізації своєчасна та ефективна адаптація підприємства до змін ринкового середовища є необхідною умовою його підтримки конкурентоспроможного стану, а досягнення встановленої мети є запорукою успіху діяльності будь-якого підприємства. Глобалізаційний розвиток економіки країни за векторними, в тому числі і за сфероінтеграційним зумовлюють необхідність удосконалення, а за деякими аспектами й зміни адаптації функціонування сільськогосподарських підприємств до умов глобалізації, що є актуальним на сьогодні.

Розглянувши теоретичні, методичні, практичні питання сутності адаптації, адаптивного розвитку, глобалізаційних процесів в економіці ми визначили суть адаптації сільськогосподарських підприємств до умов глобалізації. Це сукупність методів, параметрів, принципів взаємодії та пристосування елементів економічної системи підприємства до умов глобалізації з метою виживання сільськогосподарських підприємств; ефективного функціонування в умовах ринкової конкуренції під час зміни внутрішнього середовища підприємства відповідно до вимог зовнішнього середовища. Метою ж адаптації сільськогосподарських підприємств до умов глобалізації є досягнення не тільки рівноваги, пристосування, а й можливість впливати на зміни зовнішньоекономічного середовища при цьому збільшувати ефективність своєї діяльності та виживати в умовах ринкової нестабільності.

Дослідження проблем адаптації сільськогосподарського підприємства до умов глобалізації пов'язане з використанням методології як системи найважливіших теорій, правил, принципів, що мають виявляти значення для формування зовнішньоекономічної політики та її механізму. Механізм адаптації сільськогосподарських підприємств до умов глобалізації — сукупність форм, зв'язків, різних видів важелів, що відображають взаємодію вітчизняних структур підприємства зі світовими з метою пристосування, впливання на фактори зовнішньоекономічного середовища. Функції механізму адаптації сільськогосподарських підприємств до умов глобалізації:

- забезпечення належного дотримання нормативно-правової бази зовнішньоекономічної діяльності;
- здійснення контролю за зовнішньоекономічною сферою;
- розробка та реалізація зовнішньоекономічної політики;
- створення та реалізація політики у сфері інвестування, інтегрованості в світі країни;
- стимулювання експортного потенціалу шляхом здійснення фінансової та організаційної допомоги вітчизняним експортерам та виробникам експортної продукції;
- створення сприятливих умов збуту для експортерів на ринку, сприяння росту закордонних капіталовкладень національних фірм, усунення перешкод в розвитку міжнародного поділу праці та кооперування та інше

Таким чином, в процесі дослідження визначено, що глобалізація є процесом інтеграції національних економік світу, що носить системний характер, з метою розв'язання глобальних проблем людства. Визначено суть, мету адаптації сільськогосподарських підприємств до умов глобалізації, а також визначення та основні функції механізму адаптації сільськогосподарських підприємств до умов глобалізації.

Дяченко О.В. к.е.н., доцент, Сумський національний аграрний університет

РОЗВИТОК СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ ЯК ВАЖЛИВИЙ ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЕКОНОМІКИ АПК ТА ПОЛІПШЕННЯ ЙОГО КОНКУРЕНТОЗДАТНОСТІ У КОНТЕКСТІ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ЗМІН

Сільські території це основне середовище функціонування сільськогосподарських підприємств та життєдіяльності працівників АПК. Ціллю реформування української економіки було та залишається забезпечення нових стандартів добробуту та життєдіяльності людини. Світовий досвід показує, що заданій меті сприяє здійснення глибоких соціальних перетво-

СЕКЦІЯ «АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СОВРЕМЕННОЙ ЭКОНОМИКИ И ЭКОЛОГИИ» <i>Н.В. Митеніна, к.е.н., доцент, Г.А. Митеніна, к.е.н., Ю.О. Туренко, студентка, Сумський державний університет</i>	
СУЧАСНІ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ОФІШОРНИХ ЗОН	3
<i>Піляк Т.І., к.е.н., доцент, Сумський національний аграрний університет</i>	
СТРАТЕГІЇ ДЛЯ СЛАБКОГО МАЛОГО І СЕРЕДНЬОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ	5
<i>Ковальова О.М., к.е.н., доцент, Сумський національний аграрний університет</i>	
ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ УПРАВЛІННЯ БРЕНДОМ, ЯК СКЛАДОВОЮ ЧАСТИНОЮ КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА	6
<i>Бабінець С., студ., Національний університет «Львівська політехніка»</i>	
УРОЖАЙНІСТЬ ЯК ПОКАЗНИК ЕФЕКТИВНОСТІ ВИРОБНИЦТВА ЗЕРНА В СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОМУ ПІДПРИЄМСТВІ	7
<i>Медвідь В.Ю., к.е.н., доцент, Сумський національний аграрний університет</i>	
ОБТРУНТУВАННЯ СИСТЕМИ ПОКАЗНИКІВ ПРИ ПЛАНУВАННІ ЕКОНОМІЧНОГО РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ	8
<i>А.М. Брідко, асистент, Н.І. Сироченко к.е.н., доцент, СНАУ</i>	
ОСНОВИ АДАПТАЦІЇ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ ДО УМОВ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ	10
<i>Дреченко О.В., к.е.н., доцент, Сумський національний аграрний університет</i>	
РОЗВИТОК СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ ЯК ВАЖЛИВИЙ ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЕКОНОМІКИ АПК ТА ПОЛІПШЕННЯ ЙОГО КОНКУРЕНТОЗДАТНОСТІ У КОНТЕКСТІ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ЗМІН	11
<i>Забара А.М., ст. викладач, Сумський національний аграрний університет</i>	
МОТИВАЦІЯ ТРУДОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	12
<i>Матвій І.М., ст. викладач, Сумський національний аграрний університет</i>	
СУТНІСТЬ МАТЕРІАЛЬНО ТЕХНІЧНОЇ БАЗИ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ ТА МАТЕРІАЛЬНО ТЕХНІЧНОЇ БАЗИ АГРАРНОГО ВИРОБНИЦТВА	14
<i>Лозинська І.В., к.е.н., доцент, Сумський національний аграрний університет</i>	
ДОСЛІДЖЕННЯ ФАКТОРІВ ВПЛИВУ НА СОБІВАРТІСТЬ ВИРОБНИЦТВА ПРОДУКЦІЇ В СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ ГАЛУЗІ М'ЯСНОГО СКОТАРСТВА	16
<i>Махушич С.М., к.е.н., доцент, Сумський національний аграрний університет</i>	
ПРОБЛЕМИ ОБ'ЄКТІВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ ЯК ФАКТОРУ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА ЕКОНОМІКИ ПОСТІНДУСТРІАЛЬНОГО ТИПУ	18
<i>Новікова О.С., ст. викладач, Сумський національний аграрний університет</i>	
ПРИРОДОГОСПОДАРЮВАННЯ ТА ЙОГО РОЛЬ В ЕКОЛОГІЗАЦІЇ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА	20
<i>Рибаків Н.О., асистент, Сумський національний аграрний університет</i>	
СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ЗАЙНЯТОСТІ СІЛЬСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ	21
<i>Савченко Т.Г., асистент, Сумський національний аграрний університет</i>	
СУЧАСНИЙ СТАН, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ	22
<i>Савицька В.І., к.е.н., доцент, Сумська філія Харківського національного університету внутрішніх справ</i>	
СУЧАСНИЙ СТАН РЕАЛІЗАЦІЇ ВІДНОСИН ВЛАСНОСТІ НА ЗЕМЛЮ	24

<i>Савицька В.І., к.е.н., доцент, Сумський національний аграрний університет</i>	
КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ОПОДАГКУВАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ УГІДЬ	26
<i>Сироченко Н.І., к.е.н., доцент, Ситаренко В.В., аспірант, СНАУ</i>	
ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ ВИРОБНИЦТВА ОЛІЙНИХ В УКРАЇНІ	28
<i>Мисляк Н.Г., к.е.н., доцент, Сумський національний аграрний університет</i>	
БАНКІВСЬКЕ КРЕДИТУВАННЯ В СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ	29
<i>Сосновська І.М., аспірант, Сумський національний аграрний університет</i>	
СИСТЕМА ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА	31
<i>Сухомлинов А.І., в.о. доцента, Сумський національний аграрний університет</i>	
СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА У СОЦІАЛЬНІЙ СФЕРІ СЕЛА	33
<i>Кобальська І.І., к.е.н., доцент, Сумський національний аграрний університет</i>	
БЕНЧМАРКІНГ У СИСТЕМІ СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПІДПРИЄМСТВА	34
<i>Масляк О.М., к.е.н., доцент, Сумський національний аграрний університет</i>	
ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ РИНКУ ОРГАНІЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ В УКРАЇНІ	35
<i>Кулиш К.М., аспірант, Сумський національний аграрний університет</i>	
ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ГАЛУЗІ СКОТАРСТВА СІЛЬСЬКОЇ ОБЛАСТІ	37
<i>Пішаківська В.В., к.е.н., доцент, Сумський національний аграрний університет</i>	
СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ОПЛАТИ ПРАЦІ	39
<i>Григорук О.В., ст. викладач, Сумський національний аграрний університет</i>	
ВПЛИВ ЦІНИ РЕАЛІЗАЦІЇ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ РОЗВИТКУ РОСЛІННИЦТВА	40
<i>Павленко А.О., аспірант, Сумський національний аграрний університет</i>	
ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА	41
<i>Пішаківська Н.М., к.е.н., доцент, Сумський національний аграрний університет</i>	
ВДОСКОНАЛЕННЯ ОЦІНКИ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	44
<i>Гуденко Л.І., ст. викладач, Сумський національний аграрний університет</i>	
ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПРОДОВОЛЬЧОГО КОМПЛЕКСУ	47
<i>Терещенко С.І., к.е.н., доцент, Сумський національний аграрний університет</i>	
ВПЛИВ ЗАГАЛЬНИХ РИЗИКІВ НА ДІЯЛЬНІСТЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ	49
<i>Дриченко О.М., к.е.н., доцент, ДВНЗ «Українська академія банківської справи Національного банку України», м. Суми, Україна</i>	
ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ЯК ОСНОВА ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ	50
<i>Nilova N.M., Ph. D., assistant professors, Ukrainian Academy of Banking of the National Bank of Ukraine, Sumy</i>	
SOLVING THE CUSTOMER'S IRRATIONAL BEHAVIOR OF PROBLEM WITH THE HELP OF NEUROECONOMICS	51
<i>Тарасівська Н.В., к.е.н., доцент, СНАУ, м. Суми, Україна</i>	
ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД АГРОСТРАХУВАННЯ	52
<i>Олексюк Л.В., к.е.н., доцент, ДВНЗ «Українська академія банківської справи Національного банку України», м. Суми, Крисенко С.В., к.е.н., доцент, Полтавський інститут бізнесу, Міжнародного науково-технічного університету імені академіка Ю. Бугая, Україна</i>	
ЕТИМОЛОГІЯ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ	55